

Előfizetési árak:

Egész évre 10.—
Félévre 6.—
Negyedévre 2.50 —
Egy hónapra 1.—
Egyes száma 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a váro-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábas polt
soronként 6 krajával
számláltatnak.

A népoktatás.

Budapest, február 21.

Ide s tova a közoktatási bud-
get is ad acta kerül. Legalább a
képviselőházban egy-két napnál
többet már nem fog igénybe venni.
A program, a melyet Wlassics
a maga tárczájáról adott és a vita,
mely a programot meglehetősen
beható méltánylás alá vonta, körül-
belül kidomborított minden vonást,
mely a magyar közoktatásügyre
jellemző. Ma tehát e program és
a nyomában kifejlődött vita révén
— hogy modernül szóljunk —
res judicatával állunk szemben
ezen a téren is és így megformál-
hatjuk a végleges nézeteket köz-
kormányzatunknak erről a leg-
fontosabb ágáról.

Mint mindig, a kultusz-bud-
getnek ezuttal is meg volt a maga
vörös fonala. Hála az égnek, hogy
ez a vörös fonál ezuttal nem az
egyházpolitika volt. Egy évtizeden
át ugyszólva egyébről sem be-
széltek, mint erről s ha végre ma
más dűlőre csaptak át, annak
kettős okát látjuk.

Az első a Bánffy-kormány
érdeme. A paczifikáció feladatát
komolyan vette s el tudta érni
azt az eléggé nem méltányolható
eredményt, hogy a mélyreható,
gyökeresen restauráló egyházpo-
litikáért ma már legfőlebb csak

azokban van keserűség, a kiknek
ez a keserűség a politikai exisz-
tencia feltétele. A második ok az,
hogy az egyházpolitikai campagne
óta mind élesebben domborodtak
ki azok a közoktatásügyi felada-
tok, a melyekről hébe-korba esett
ugyan szó a parlamentben is, de
a melyeknek megoldásában a
súlypont e tiz év folyamán egé-
szben a közoktatásügyi kormányzat
belátására és hazafiságára volt
bizva. E két nyomós ok együttes
hatása, hogy tartalmasabb, lelke-
sebb s eredményesebb közokta-
tásügyi vitánk, mint ez a legutolsó,
tiz esztendő óta nem volt.

Es helyesen történt, hogy ez
a vita tőlt-tetőig sorra vette a
közoktatás minden ágát. Tenni
való van minden régióban s ha
egyetlen talpalatnyi terrenum is
kikerüli vala a figyelmet, a köz-
oktatás egyöntetű hatása — ki
tudja: nem látta volna-e kárát
ennek?

Am ha egyik ágazat a másik-
nál és a többinél bővebb, aggó-
dóbb és mélyrehatóbb méltánylás-
ban részesült, nem természetes-e?
Merült-e föl egyetlen hang is, a
mely megróttá volna, hogy ennél
a közoktatási budgetnél a népok-
tatást uralta minden szónok, az
antiszemitaágban kéjelgő Mócsyn
és a privát rokoni ügyekben vi-
géczkedő Várossy páterén kívül?

Ellenkezőleg: meghallgatásra, osz-
tatlan figyelemre csak azok talál-
tak és tarthattak számot, a kik
közoktatásügyünknek ezt a foná-
lát szőtték tovább; a kik általános
kulturális es különleges nemzeti
szempontokból egyaránt a népok-
tatás gondos mivélését, feladatai-
nak nagy horderejét helyezték az
előtérbe.

A felsőbb és a középoktatás
terén, hiszen tenni való van itt is.
De ki tagadhatja, hogy a kultu-
rának ez a két melegágya már
rendben van, sokkal inkább rend-
ben, mint a népoktatásé? Szerve-
zetük, működésük iránya, az örök,
a melyek mivélük, benne vannak
már a rendes mederben. Ezen a
medren is van még szabályozni
való, kétségtelen. De hol van ettől
a közoktatás népnevelési része, a
melynek legtöbb helyütt még csak
rendes medre sincsen...

Avagy itt van egy sokkal
fontosabb körülmény is. A szo-
cializmus világfelforgató tanaival
szemben sorompóba hívjuk a köz-
oktatást is. Helyes. Csakhogy ha
sikerrel akarjuk e modernnyavalya
ellenében a közoktatást érvénye-
síteni, annak melyik ágára helyez-
zük a súlypontot?

Az élet maga megadja az ut-
mutatást.

A kit a népiskolán kívül
sorsa részesít még középiskolai,

TÁRCZA.

A lavina.

Irta: Vértesi Arnold.

A maréknyi hó legördül a hegy te-
tejtéről, s mire leér a völgybe, rettenetes
lavina lesz, mely embereket, házakat el-
temet.

Valami ilyesféle történt Vámoson is.
Csak egy szó volt, egy könyvedén kiejtett
szó, a mit a nőegyleti bálon Kerepné
Orosznéhoz intézett:

— Láttad?

A mit Orosznének látni kellett, az a
következő volt.

Törőnének tánczközben kiesett a há-
jából egy szál virág s később a tánczosa,
Csapody Barna fölvette és frakkjának a
gomblyukába tűzte.

Az egész teremben még akkor sen-
kise sem tudott semmit a bekövetkezendő
nagy eseményekről, s ha látta is valaki,
hogy egy virág leesett a parketre s egy
virág leesett a parketra s egy fiatalember
fölvesszi, abból nem sejtette még, hogy
miesoda veszedelem kerekedhetik egy százi
virágból s egy elejtett szóból.

Sulyóné, a ki Kerepnének a háta
mögött ült két leányával, fölkapta azt a
szót s tovább adta a szomszédjának.

Ő ugyan semmit semmit sem látott,

de bizonyára valami megbotrántkoztató
dolognak kellett történnie, mert a Kerepné
hangja s az Oroszné fejbőlöntása világosan
kifejezték e két uri asszonyosság megbot-
rántkozását.

A közhangulat különben is ingerült
volt Törőné ellen. Mikor oly kevés a tán-
czos és a fiatal leányok itt ülnek, Kerep-
nének is egy, Sulyónének is két leánya,
meg másoké is: nem illik az, hogy akkor
az asszonyok tánczoljanak.

— De persze némelyik asszony sze-
reti elfelejteni, hogy már férje van —
jegyezte meg Sulyóné.

A szomszédnéja fejét esóválta:

— Ki gondolta volna? Ez a Törőné
olyan szendének mutatta magát, mikor
idejöttek Vámosra.

— Alamuszi macska nagyot ugrik
— folytatta a döntő szentenciák kijelen-
tését Sulyóné.

Egy óranegyed mulva már a terem
másik sarkában ujságolta a Sulyóné szom-
szédasszonya:

— Láttátok lelkeket? Hallottátok már?

Még semmit sem láttak és semmit
sem hallottak, de természetesen el vol-
tak készülve a legrosszabbra, a mit csak
láttni és hallani lehet.

— Oroszné látta és Kerepné is
látta, — ujságolta a Sulyóné szomszéd-
asszonya.

— Mit? — tudakozták kíváncsian.

— Törőné meg Csapody Barnát.

— Pszt, pszt, — susogtak.

Törőné éppen ott ment el előttük
megint Csapody Barnával.

— És az ura türi ezt? — szörnyü-
köttek az asszonyok.

Egy hang mégis megszólalt, a ki
kérdelte:

— De hát mi történt?

— Ne is kérdezd. Nagy botrány. Itt
a teremben, nyilvánosan.

Mindenki kiegészítheti a saját kép-
zelőtehetsége szerint. Vannak, akik már
esókolozásról beszélnek. Nem látták, de
hallották. Rettenetes az, mikor az embe-
rek nem látnak, de hallanak. Mindent
hallanak, ami csak képzelhető.

Elhat a suttogás a lady patronese
trónusáig, ahol Borberekyné ül nagy
méltósággal. Hivatja a rendezőket:

— Maguknak kellene vigyázni, hogy
itt botrány elő ne forduljon!

A rendezők meg vannak rémulve:

— Mi történt, nagyságos asszo-
nyom?

Ő nagysága dolyfösen felel trónu-
sáról:

— Megmondhatnák Törő Gusztáv-
nak, hogy jó lesz, ha hazavezeti a fele-
ségét.

A rendezők kétségbeesetten szállin-
góznak odább. Hogy mondják meg azt

vagy épenséggel felsőbb oktatásban is, ha azt a rossz népiskola ferde irányba terelte, a következő iskolák még korrigálhatnak rajta. Ellenben a nép gyermeke, amely az elemi iskolából egyenesen beleveti magát az élet küzdelmébe, az egész életén magán viseli azt a bélyeget, a mit lelkiületére, szívére, egész kedélyvilágára az ő egyetlen iskolájának: a népiskolájának helyes, vagy helytelen iránya és szelleme nyomott.

Az élet utmutatójával parallel ott van egy másik szomorú tapasztalat. A nép gyermeke teszi ki azt a talajt, azt a pigra masszát is, mely elsőnek és csak nem egészen reagált a Várkonyi-rendszernek, elannyira, hogy már a szociális mozgalmaknak ugyszólva legelején föltépi az ingét és meztelen mellel áll ki a neki szegzett szuronyoknak.

Soha bölcsőbb és ha zafiasabb eselekedetet, mint a mit a törvényhozás ezuttal mivel. Csak jó, egészséges, helyes irányu népoktatás terelheti el a népet az új idők bomlasztó áradata elől: csak a lelkiismeretes népnevelés vértézheti körül a szíveket ilyen romboló tanoknak befogadása ellen.

Gratulálunk Wlassicsnak, aki elüljáró beszédével megadta a közoktatási vitának ezt a kulturális, hazafias és szociális szempontból egyaránt helyes irányt. És örömmel nyugtázzuk honatyáinknak, hogy kevés kivétellel föl tudtak emelkedni erre az eszmei magaslatra. Mert ez a nemes kölcsönhatás ime megteremtette a maga üdvös gyümölcsét: ahol különben a kiesinyes szertehuzás a divatos,

a törvényhozásban ezuttal olyan impulzust kapott a népoktatás ügye, amelynek horderejét, jövőnkre való kihatását eléggé méltányolni lehetetlen.

Az orleansi ház csókja.

— február 23.

(kb.) A Zola-ügy második csattanója hangzott el tegnap az igazságügyi palota előtt. Mind a két csattanónak más a politikai háttere, de a jelenség okai teljesen egységesek. A Rochefort márki által rendezett fiakkeresi csók a szocialista, Orleans Henrik rádúplázott csókja pedig, — melyet Walsin-Eszterházy őrnagy arczán csattanott el — a royalista törekvések megvalósításának biztató jelölül kívánnak szolgálni. Az a jelenség, amiért a bagós és parfümös csók elhangzott, egységes okokra vezethetők vissza, még pedig, a köztársasági államforma életképtelenségére, a közszellem petyhüdségére és a katonai hatalom tultengésére. A közállapotok ezen visszás alakulatai teremtik meg azon zürzavaros keveréket, melyben horgászni valót talált Rochefort és elég ügyesen fedezett fel újabb a francia trónigénylők elsője az orleansi ház egyik nagytrató tagja.

Igazán bámulattal kell adóznunk Orleans Henriknek, azért a nagyszerű szimatoló képességeért, hogy abban az utvesztő közhangulatban, mely a világvárosban uralkodik, megtalálta az utat mely ma a francia nép szívéhez vezet. A hadsereg tüntető ünneplése, a vezérkar rettegéssel telt imádata tölti be a felső tízezrek kivételével, a revans eszméért lelkesedő francia nép érzelm- és gondolatvilágát. Elfejtette már közel harmincz év alatt azt a dezonált és fegyelmezetlen katonai szellemet, mely Sedánál a francia hadsereg rut megveretésében nyilvánult. Innen van, hogy a Boulancy asszony levelei által teljesen befeketített Walsin-Eszter-

házyban még mindig, a rajongással szeretet hadseregnek egy feddhetlen nagyszabásu, de ártatlanul meghuzozott tagját szemléli, kinek fényes elégtételt kell adnia. És mialatt lázas tünetések közepette a fenséges nép talán ép azon töpreng, hogy milyen elégtételt szerezzen a hadsereg egy kétmillionod tagjának, a Szajnába fulasztva e Zolát, agyonverje-e a Dreyfus-syndicatum? az alatt megjelenik mint „Deus ex machina“ az „Isten kegyelmét“ bíró Orleans Henrik herezeg, a kifogástalan gentelman és az elbűvölt nép szemeláttára megcsókolja mindkét orezáján Esterházyt, de nem hogy a szájából Hyppia módjára kilopja az obulust, hanem hogy az ugys elvakult népnek még egy kis port hintsen a szemébe és minden szónál hangosabban hirdesse nekik, hogy véretekéből való vér vagyok, ki a ti szívetek lüktetését mindenkor átérzem.

És az a szegény és oly könnyen irányítható nép attól a sok porhintéstől nem látja azt, hogy a Damokles kard ott függ már a köztársaság feje felett, melyet segített oda akasztani a francia hadsereg vezérkarának főnöke Boisdeffre tábornok is, amikor kardját Brenusként — igaz, hogy nem a hadisarez mérlegébe — Themis mérlegébe dobta, kinek szeme Franciaországban most nagyon is be van kötve és így valójában nem fogja tudni, hogy meghibbant a mérleg egyik serpenyője.

Am járja továbbra is a francia nép dervis tánczát, félemlítsék meg az esküdteket verdiktjük kimondásában halasztásuk el a Dreyfus-ügy revízióját, az orleansi herezeg csókja már odaferkőzött a francia nép szívéhez, melyen a császárság fog felépülni és eljön az idő, hogy II-ik orleansi Fülöp kinevezi Dreyfuss kapitányt vezérkari főnökké, Zolát pedig mindenható miniszterévé, mert az ő martýromságuk szerezte meg neki a fényes, de nem állandó francia császárságot.

Törő Gusztáv törvényszéki bíró urnak épen ők, akik majdnem valamennyien aljegyzők, vagy joggyakornokok a törvényszéknél?

Egyikük azonban kigondol valami furfangos tervet. Hátha Törőnének szólnának? Azt mondanak neki, hogy a férjét a gutaütés környékezi. Kurta nyaku, kövér, vérmes ember. Könnyen elhihetni róla. S a bort sem veti meg.

Most is ott kvaterkázik az étteremben Borbereky Imrével, mikor jön a megijedt felesége s szépen kérleli:

— Menjünk haza, Gusztikám!

— De ilyen korán? — veti ellene a férj.

Az asszony hirtelenében nem tud más mentséget találni, csak azt, hogy ő már fáradt, álmos és nagyon fáj a feje.

— No, ha ugy van, hát menjünk — felel a férj s otthagyja az ő borozgató társát.

Vasárnap, mikor megjelenik a „Vámosi Hírlap“, nagy megütközéssel látják Törőék, hogy a nőegyleti bálban jelen voltak névsorából hiányzik a Törőné neve. A bíró ur midjárt a szerkesztőségbe siet.

— Kérem, mi dolog az? A feleségem neve kimaradt a névsorból.

A segédszerkesztő, egy czingár diákoska, mentegetődik:

— Kérem alásan, csak véletlenség. Nem a mi hibánk! A szedésnél felejtették

ki a nyomdában. Nagyon sajnáljuk és ezerszer bocsánatot kérünk.

Törő Gusztáv bíró ur beérné evvel, de otthon a fiatal asszonyka sir mérgében, hogy az ő nevét kihagyták s a már nem igen fiatal férj arra dühös lesz és visszamegy a szerkesztőségbe.

Már nem talál ott senkit. Csak este a kaszinóban találkozik a szerkesztővel, a kit mindjárt megtámad:

— No hiszen, az önök lapjától is nagyobb pontosságot várhatna az ember.

A szerkesztő ötöl-hatol. Ő is a nyomdára tolja a hibát. Különbön kijelenti, hogy nem szokott meghátrálni, ha lovagias elégtételt kérnek tőle.

Az egész kaszinó odafigyel a szóváltásra. A lovagias ügyek iránt különösen nagy az érdeklődés Vámoson. De Törő Gusztáv nem csinál lovagias ügyet a dolgából, csak duzzogva bemegy az olvasószobába.

Másnap, mikor fölmege a törvényszékre, bíró társai nagyon hidegen fogadják, az elnök zsebbe dugott kézzel megy el mellette s a fejével bicezent:

— Jó reggelt!

Törő Gusztáv nem érti s nagyon esodálkozik. De még jobban esodálkozik Törőné, hogy már egy hét óta senki sem látogatja meg őket s a hová ő megy látogatába, senkit sem talál otthon. Mi lelte az embereket? Megbántotta őket

talán valamivel? Ezek a kisvárosiak igazán különösek.

De eh, mit bánja ő! Ha duzzognak, hát duzzogjanak.

Sejtelmek sines arról, hogy miféle hírek keringenek felőle a városban. Mindenfelé azt beszélnek, hogy a nőegyleti bálból ki kellett őt vezetetni, oly botrányosan viselte magát.

— Igaz? — kérdezik egymástól szörnyűködve az asszonyok.

— Igaznak kell lenni, mert mindennütt beszélnek: — véli az egyik is, a másik is.

— Még a lapban sem merték kitenni a nevét a jelenvoltak közé.

— Szörnyűség. Hát a férje? Vak az az ember?

A törvényszék elnöke azonban, a ki gavallér uriember, nem hagyhatja anynyiba a dolgot. Az egész törvényszék kompromitálva van. Az elnök ugy csinálja, finoman előhossa a dolgot Törő Gusztávnak.

— Edes barátom, itt nines más ut, mint lovagiasan elintézni a dolgot.

Törő Gusztáv nem érti, csak bámul. Lovagiasan elintézni? Miesoda dolgot?

Az elnök azonban igen komolyan fogja a dolgot. Lovagiasan elintézni — vagy nyugalomba menni.

Barátom, mi nemesak bírák vagyunk, a kik a törvényt tisztelni tartoznak,

Mulatságok.

Tiszti-bál.

(Báli referáda „Szeretem a regimentet” cz. báliből.)
A bálban jelen volt egyik kieasszony levele a barátjához:

Édes Annuskám!

Megtörtént...

Eljött a várva-várt nap, melyről oly sokat álmodoztunk beszélgettünk. Igazán végtelenül sajnálom, hogy éppen most utaztál el s nem vehettél részt az idei farsangi szezon — bátran mondhatom — legsikerültebb s legkedélyesebb mulatságán, mely dacára annak, hogy csak „krentzchen” címet viselt, minden tekintetben a legelittebb „bál” volt. Ezzel a czímmel ugyan csak alkalmat adott a figyelmes rendezőség, hogy mi, — kiket papáink bába nem visznek, mert az ő fogalmaik szerint még bakfischok vagyunk, — szintén megjelenhessünk.

Hogy mégis kíváncsiságod kielégítesem, igyekszem híven leírni, a hogy történt. Tudom ugyan jól, hogy neked ezzel csak bánatot, szomorúságot okozok, s örökké sajnálni fogod, hogy nem lehetél jelen és nem tánczolhattál — vele „Ő” sem mulatott jól, leolvastam arczáról a szomorúságot. — Irigy szemekkel nézett minket, kik szilajon, fesztelen jó kedvvel jártuk a Magyarfi fiúk zenéje mellett a csárdást, melyet Dóczy József a jól ösmert zeneszerző s ügyes poéta írott ez alkalmából.

Na de térjek már a dologra. — Hol is kezdjem.

Pontban 9 órakor — mert hiszen ösmered a papa pontosságát — megállott kocsink a főlépcsőnél. Az első bál... Nem irhatom le neked azokat az érzéseket, mik szívemben dultak erre a gondolatra, mikor a kocsiból kiszálltam. Izgatott voltam, szívem elszorult, ezerféle gondolatok jártak át agyamat... Akkor ocsudtam csak fel, mikor a bejáratnál mellettem termett az a kis sneidig, elegáns huszárhadnagy, kit bizalmasan még mi hölgyek is Jekliknek hívunk s karonfogva vezetett fel a lépcsőkhöz.

Már itt megvoltam lepve. A feljárt oldalai fegyverekkel s virágokkal voltak díszítve. A lépcsőkhöz a garnison legtessebb altisztjei

állottak sorfalat. De ne gondold, hogy csak engem vezettek fel. A mamát is. Rubos főhadnagy, a kitűnő tourtánczos vezette a terembe. A lépcső feljártánál, a tükör előtt pálmák között Ő felsége a király mellszobra volt elhelyezve. A szobor két oldala mellett egy-egy huszár állott mozdulatlanul, kivont karddal, mintha űk is szobrok lettek volna.

Az előcsarnokban legelőbb is Löw Jóskaival, az újságíróval találkoztunk. Nagy komolyan ült az asztalnál és felírta nevünket. Ez még semmi. Olyan jártassággal, mintha mindég ezzel foglalkozott volna, leírta a levelemhez mellékelt alkalmi báli újságban mindnyájunk toilletjét. — Igazán figyelmedbe ajánlom az újságot, úgyesen van szerkesztve s sok mulatságos olvasni valót találsz benne.

Most... most... Beléptünk a terembe. Csak alezredes és Kádár kapitány gyönyörű tánczrenddel kedveskedtek. Bronz alapon, mely Magyarország czimere ábrázolja, eserfa koszoru között kidomborodik Ő felsége mellszobra. A czimer felett egy sas terjeszti ki szárnyait, fején koronával. Alig hogy felébredtem az ámulattól, melyet a gyönyörű tánczrend okozott, ismét esodálok azon a remek díszítésen, mit a teremben végeztek Tündérekert volt az. Az oldalfalakon fegyverekből és kardokból rendkívül ügyességgel, csillagokat alkottak. Szemben a bejáratnál, a két sarokban Janatka virágkereskedő által zöld galyakból és virágokból úgyesen készített lugas volt s a dusbombok között a király mellszobra állott. Művészi kezekre vall az az óriási tánczrend, mely a pálmalevél girlanddal van van bekerítve s a melyet a fess kis közös huszárhadnagy, Kollman festett igen találó s hü alakokkal. Alatta virágokkal dusan övezve Ő felsége mellszobra, míg körülötte két oldalt a király s a királyné életnagyságu olajfestésű képei voltak elhelyezve.

Szóval az egész terem fényárban uszott s virágos keréhez hasonlított.

Pontban kilenc órakor jelentek meg Jekelfalussy Lajos és Perczel József tábornokok nejeikkel együtt. Belépésükkor a katonazenekar a Rákóczy-indulóval fogadta a daliás tábornokokat.

Erre megkezdték a tánczolás. A terem zsufolva volt ugyan, de az ügyes

rendezőség talált alkalmat, hogy ne akadályozzanak bennünket tánczközben.

Az első négyest X. főhadnaggyal, a másodikat „Ő” vele tánczoltam (nevét nem írom ki, titkomat úgy is tudod, minek kürtöljem ki a közönségnek) a harmadikat pedig L. hadnaggyal.

Bizony reggol 6 óra felé járt már az idő, mikor a báltermet már elhagytuk és pedig kellemes emlékekkel. Sajnálunk, hogy te nem voltál ott és még inkább sajnáljuk, hogy ezzel a bállal kimentünk a farsangból s az idén nem lesz alkalmad ily pompásan mulatni. A jövő farsangig már nem lesz tisztibál, de akkor lesz. Megígérte Lányi őrnagy, hogy jövőre is rendeznek. Még azt is hozzátette, hogy szebb lesz, mint ez. Na már én erre csak azt mondhatom, hogy nem lehet ennél szebb, kedélyesebb és fesztelenebb mulatságot rendezni.

Na de most már fáradt vagyok, pihenni térek s a viszontlátásig ölel

hü barátodd

Iré.

A másolat hitelesül: Sz. K.

A jelenvolt hölgyak teljes névsora s következő:

Urasszonyok: Jekelfalussy Lajosné (rózsaszín selyem), Perczel Józsefné (fekete selyem), gróf Degenfeld Ottóné (rózsaszín selyem), Biró ezredesné (fekete selyem), Szabó Antalné (fekete selyem), dr. Szöllőssy Lipótné (frees selyem ruha), Kőlcsey Ákosné (fekete selyem), Borthóty alezredesné (sötétzöld selyem), Weszprény Zoltánné (rózsaszín selyem fehér virágszővőssel), Wolf századosné (kék selyem), özv. Szikszayné (fekete selyem), Vogel alezredesné (fekete selyem), Dóczy Gedeonné (fekete selyem), özv. Veresné Szathmáry Teréz (frees selyem), Szathmáry Mihályné (sötét kék selyem), Zalai Márkné (fekete selyem), Rikli Antalné (fekete selyem), Obrincsák századosné (Jászberény, kék selyem), Szűll Parkasné (sötétzöld selyem), Szabó Lajosné (rózsaszín frees selyem), özv. Kun Pálné (fekete selyem), Budaházy Ödöné (frees selyem), dr. Varga Emilné (rózsaszín selyem vörös pipacs kézi festéssel), Bahunek Ignácóné (fekete selyem), Emmert Antalné (bordó selyem), Csicsery őrnagyné (sárga selyem fehér esipke dísz), Rotschnek V. Emilné (fekete selyem), Antosovits Oszkárné (fehér moire selyem), Takács Ferencné (fekete selyem), Tóth Béliáné (fekete selyem), Csanak Józsefné (sárga selyem), Molcsányi Jánosné (fekete selyem), Szűcs Mihályné (narancs sárga selyem virágokkal), Antalovics Gyuláné (fekete selyem), Sesztina Jenőné (világos zöld selyem), Szunyogh Zsigmondné (Er-Semlyén, lila selyem), Mayer Emilné (fekete selyem), Fürst Ödöné (zöld selyem fekete esipke áthuzattal), Klein

hanem a gentlemanek is és nekünk egy, más kodexunk is van.

Törő Gusztáv még most sem érti, de már nem bánja, hát isten neki, elintézi lovagiasan. Csak azt nem tudja, kivel?

— Kivel? — szól az elnök megütözve. Hát első sorban Borberekivel?

— Borberekly Imrével?

— Természetesen.

— De hiszen az a legjobb barátom.

— Az mindegy. Felesége megsértette a te adódet. S neked rögtön ezen kellett volna kezdened.

Törő Gusztáv ugyan egy kukkot sem ért ebből az egész dologból, de azért elküldi most már a segédeit Borbereklyhez. Otthon aztán megkérdezi a feleségét:

— Mivel sértett meg téged Borbereklyné?

— Az asszony nem emlékszik:

— Engem? Nem tudom. De Lányiékra inkább mondhatnám, hogy megsértettek, mert eltagadták, hogy otthon vannak, pedig bizonyosan tudom, hogy otthon voltak, mikor meglátogattam őket, Aczél-ékra is gyanakszom, de azt nem tudom bizonyosan. Sem Bodrogékat.

— Kihivassam azokat is? — Kérdezi Törő Gusztáv az elnöktől.

— Természetesen — felelt az.

S a segédek sorban fölkeresik Lá-

nyit, Aczél, Bodrogot. Annyi lesz a párbaj, hogy csupa gyönyörűség. Lesz miről beszélni egy egész hétig Vámoson.

A kaszinóban egyszerre megváltozott a közvélemény s mindenki a legnagyobb tisztelettel köszöntötte Törő Gusztávot. Négy párbaj egyszerre, ez aztán a férfi, a helyt áll a becsületéért. Az önkéntes tüzoltó egylet azon tanácskozott, hogy disztagjává választja. A dalárda pedig elhatározta, hogy a jövő tisztujítás alkalmával őt fogja elnöki székébe ültetni.

Borberekly ugyan azt felelte a segédeknek, kik lovagias elégtételért jöttek hozzá:

— Megbolondult az a Gusztá? Én felelek neki mindenféle asszonypletykáért?

De mikor látta, hogy fele sem tréfa s kizavarják őt az ő csendes nyugalomból, pipázgatóból, borozgatásból, hát dühösen föllobbant:

— A hasába lövök annak a Gusztáknak, megmondhatjátok!

S Lányi, Aczél, Bodrog mind dühösök és mind fenyegetőznek. Sulyóné pedig a kezeit tördeli, mert a leánya, Aczél, zokogva fut hozzá:

— Mama, mama, te vagy az oka.

— En, én semminek sem vagyok az oka, mentegétezik Sulyóné. — Kerepné az oka.

És szalad Kerepnéhez:

— Az Istenért, mit csináljunk? Tőled eredt az egész.

Kerepné titakozik. Ő tőle nem eredt. Talán Orosznétől? Vagy ki tudja kítől? Most már nincs gazdája.

A kaszinóban lehozzatják a padlásról az elrongyolt fekete zászlót s összevarratják, hogy készen legyen, ha szükség lesz rá. A „Vámosi Hírlap” szerkesztőségében pedig beszerzik a párbajok leendő áldozatainak életrajzi adatait.

A vámosi pisztolyoknak nagy becsületére szolgál, hogy sem a fekete zászlóra, sem az életrajzi adatok fölhasználására nem volt szükség. Csak Lányinak a kalapját furta keresztül a golyó. Nem egészen bizonyos azonban, hogy micsoda golyó. Mert vannak, a kik azt állítják, hogy Lányi Marci már előtte való nap otthon keresztülölte a kalapját. No de meglehet, hogy ez csak afféle pletyka, a mint kisvárosban szokás.

Az azonban kétségtelen, hogy e lovagias afférek után Vámoson helyreállt a megingatott társadalmi egyensúly s helyreállt a törvényszék tekintélye, valamint a Törőék becsülete is teljeseen.

Ferenczné (Csanád-Apáca, fekete selyem), Laszallner Kálmán (fece selyem), Berczely Odónné (fekete selyem), Csanak Jánosné (világoskék selyem) Kölcsey Sándorné (zöld changan, selyem), Steiner alezredesné (sötét zöld changan selyem), Szántó Gyözőné (kék selyem), Kubinyi főhadnagyné (kék plüsch fehér selyem elején arany himzéssel), László Albertné (rózsaszín selyem), öz. Brunner Edéné (fekete selyem), Medve Kálmáné (fekete selyem), Varga Ferenczné (fekete selyem), Zirnfusné (fekete selyem), Florianusz huszárszázadosné (fehér selyem), Miskolczy Jenőné (hamuszín selyem), Antal századosné (fekete selyem), Biedermann Józsefné (barack színű selyem), Weisz Lévyne (fehér selyem), Farkas Mórné (sötét piros selyem barna csikokkal), Zivuska Ferenczné (fekete selyem), Györfly Aladárné (fekete selyem), Radezky Lászlóné (fekete selyem), Erber Vilmosné (fekete selyem), Sáni Béláné (fekete selyem), Baranyai főhadnagyné (sötét zöld selyem), dr. Losonczy Almosné (fekete selyem), Buzás Elekné (fekete selyem), Sz. Szabó Józsefné (fekete selyem), Löfkovits Arthurné (fehér selyem), Benkő főhadnagyné (fekete selyem), dr. Márton Kálmáné (fekete selyem), Brief ezredorvosné (sötétzöld selyem), dr. Bruckner Ernőné (zöld selyem virággal), Bechert Manóné (fekete selyem), Miskolczy Lajosné (fekete selyem), öz. Wimmerné (fekete selyem), dr. Ujfalussy Józsefné (fekete atlasz.)

Kisasszonyok: Perczel Marianna (fehér atlasz csipke áthuzattal), Perczel Margit (fehér atlasz csipke áthuzattal), Szabó Gizella (kék selyem), Szabó Ilonka (kék selyem), Kölcsey Ilonka (rózsaszín selyem), Borthóty Paula (fehér atlasz, rózsaszín selyem), gróf Degenfeld Anna (fehér erop de chin lila szalaggal), gróf Degenfeld Mária (kék selyem), Kovassy Sarolta (rózsaszín selyem), Ujfalussy Zolima (Nagy-Károly, rózsaszín selyem), Szathmáry Irén (fehér selyem), Dóczy Ilona (fehér selyem), gróf Csáky Elza (világos zöld selyem, csipke áthuzattal), Széll Marianna (sárga selyem, csipke áthuzattal), Tóbi Pepike (fehér selyem), Tóby Róza (fehér selyem), Horváth Ilonka (Jászjókóhalma, fehér selyem), Zalai Erzsike (rózsaszín selyem), Budaházy Margit (rózsaszín selyem), Bechert Ilonka (rózsaszín selyem), Babumek Jolán (fehér selyem piros virággal), Emmert Evelin (marancessárga selyem), Rotschnek Róza (fehér selyem), Takács Viola (fehér selyem kézi virág festéssel), Molcsányi Emma (kék selyem), Szűcs Viola (világossárga selyem), Leidl Iza (fece selyem), Antalovits Miczi (kék delin), Szunyoghy Katinka (fehér atlasz), Laszallner nővérek (zöld selyem), Berczely Ilonka (kék selyem), Kölcsey Ella (fehér selyem), Kölcsey Margit (rózsaszín selyem), Erber Margit (fehér selyem csipke díszszel), Losonczy Margit (rózsaszín selyem rózsaszín csipke áthuzattal), Buzás Ilonka (fehér selyem zöld csipke áthuzattal), Kiss Ida (fekete selyem), Wimmer nővérek (fekete selyem), Sz. Szabó Lenke (fehér selyem), Zivuska Irén (fehér selyem), Zivuska Mariska (fehér selyem), Steiner Ilonka (fehér selyem), Sárváry Adél (virágos selyem), Varga Irén (rózsaszín selyem), Zirnfus Anna (rózsaszín selyem csipke áthuzattal), Serly Margit (rózsaszín selyem), Butykay Ida (rózsaszín selyem), Pényes Margit (kék selyem), Miskolczy Eta (rózsaszín selyem), Antal Margit (kék selyem), Antal Boska (kék selyem), Farkas Erzsike (kék selyem).

Farsang után.

Az éjjel bucsuzott a város a bohém Karneváltól, aki vidám muzsikaszó mellett tavozott. Ma már, mint mondani szokták, hamvazó szerda borongós hangulata emlékeztet az elmúlásra. Farsang három napja vidáman telt el Debreczenben. Tegnapi különösen nagy élénkség volt a város utcáin. Az anyakönyvi hivatalnak is erős napjai voltak, mert a szerelmes párok siettek, hogy még farsanghoz fűződjön eljegyzésük vagy házasságuk emléke.

* **Kereskedő ifjak bálja.** A fiatal kereskedők és kereskedő ifjak rövid idő alatt összehozott márczius hó 2-iki szükebb körü táncmulgtsága iránt az előkelő körökben élénken érdeklődnek, mit nagyrésztben a fiatal kereskedők esatlakozása is előmozdított; a szigorú ezenzura alá eső meghívók már szót lettek küldve, nagyszámú tánczosokról városunk intelligens fiatalágából gondoskodott a bizottság; a hangulat után itélve, a siker előre látható,

* **Öreg hadfiak vigalma.** Érdekes vigalom lesz márczius 15-én, a szabadság születése napján. A nagy évforduló félszázados emlékeztetére a Korona disztermében táncvigalmat rendeznek, melynek jövedelmét az egyruházat fenntartására fordítják. Az öreg honvédek e jubiláris mulatságára fölhívjuk a figyelmet.

SZÍNHÁZ.

* **Hamlet.** Holnap, csütörtökön, Sakspere-estély lesz a színházban. A brit óriás egyik leghatalmasabb alkotása: Hamlet kerül színre. Az előadás érdekesnek ígérkezik, mert a siker érdekében a drámai személyzet legjava száll sikra. A főbb szereplők: Hamlet: *Komjáthy*, Ofélia: *Fáy Flóra*, Polonius: *Szathmáry Árpád*, Claudius: *Fenyéry*, Getrud királyné: *F. Csizváhy*, Leartes: *Vidor*, sírásó: *Sziklay*.

Szenzációs gyilkosság.

— február 23.

A csendőrség tegnap egy véres bűntényt derített ki.

Tulkán e hó 16-án reggel Pánye Mitru földmivelőt halva találta fia Száva a kert végén. Az előjáróság a helyszínén azonnal megjelent és mivel a hulla nyakán zsinég által okozott nyomokat talált, az esetet feljelentette a nagyszalontai járásbírósnak.

A járásbíróstól kiment a helyszínére dr. Beszedits vizsgálóbíró, dr. Sarkadi Dániel és dr. Bleyer Sándor szalontai orvosok és az orvosi vizsgálat konstataulta, hogy a nyakon a gégecsont el van törve és hogy ez okozta a Pánye halálát. Az orvosi vizsgálat azonban még azt is konstataulta, Pányét előbb kötéllel meg akarták fojtani és valószínűleg dulakodás közben tört el Penyének a gége csontja.

A csendőrség ebben az ügyben azonnal megindította a vizsgálatot és a nagyszalontai őrsvezetőnek sikerült is a bűntényt kideríteni, ami annál szenzációsabb, mert Pányét a felesége és két fia gyilkolta meg.

A csendőrség a nyomozást azon az alapon kezdte meg, hogy a hely, a hol feküdt egészen sima volt, ott a dulakodásoknak a legkisebb nyoma sem volt, pedig az orvosok megállapították, hogy Pánye eleinte ellent állott és dulakodás közben halhatott meg.

A csendőrség ezen az alapon indult sikerrel is. Eleinte egyik régi ellenségét gyanúsították, azonban ez csakhamar bebizonyította, hogy ő ártatlan és így a családra hárult a gyanu, mert mindenki tudta, hogy a családban sokat veszekedtek, mivel Pánye zsarnokoskodni akart a családban, a mit azonban sem a fiai, sem a felesége nem akart tűrni.

A gyilkosság előtti napon Pánye ismét részegen ment haza és a feleségét és két fiát szidalmazta. A két fiu ekkor elhatározta, hogy édes apjukat megölik és ezen tervöknek megnyerték édesanyjukat is. A tervet még éjszaka végre is hajtották és mikor Pánye meghalt, kivittek a kert végébe és ott hagyták.

A tettesek különben minden elkövetek, hogy a gyanut magukról elhárítsák és ezért másnap az egyik fiu, aki szintén részt vett a gyilkosságban, Száva találta meg a holttestet, ezzel is félre akarták vezetni a csendőrséget.

A csendőrség mindhárom tettest tartóztatta, akik rövid vallatás után be is ismerték a gyilkosságot.

A három gyilkost fogva tartották.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadása a szerkesztőség nem vállalható. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

Nyitványos olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

A debreczeni kir. járásbírósnak szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat főveszkedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Napsugár.

Mintha tavaszodni akarna. A felhők szakadoznak, csak itt-ott látszik még egy óriási pehely: egy kis báránnyelbőcske. A napsugár vígan ugrándozik a sáros aszfalton és az emberek mosolyognak, a szemek ragyognak.

A Kossuth-utca egyik háza előtt néhány napszámos ácsorog. A ház egyik pinczablakának mélyedésében két kis gyermek ül, a lábát lóbálva. Az egyik fiu, a másik leány. Talpig rongy mind a kettő. A fiu rongyos nadrágja zsebébe dugja a kezét, a leányka a fejére kötött kendő alatt melengeti ujjait. Orruk piros, szemök könnyes a hidegtől, de ajkuk mosolyog.

Egyszerre csak egy munkásasszony rout hozzájuk és rájuk kiállt:

— Haza! Egy-kettő!

A két gyerek egyszeribe ott hagyja az ablakot,

— Még egy kicsit anyám! — rimázkodik a fiu.

— Nem lehet, dél van! Julesa, szaladj a henteshez, hozzá szalonát, te meg vidd el ezt az apádnak! — szól az asszony és egy kis bögrét ad a fiúnak.

A két gyerek durozasan távozik, de elmenőben egyik is, másik is, vissza-visszanéz az ablakra, ahová olyan melegen sütött a nap. Mintha csak azt mondanák:

— Maradj ott, napsugár: visszajövünk még...

— **Személyi hír.** Tóth Lajos miniszteri tanácsos városunkban időzik s holnap délelőtt, mint miniszteri biztos jelen lesz a bábaképző intézet vizsgálatain.

— **Kamara hangverseny.** A zenei élet fejlesztésére alakult egyik derék philharmonikus egyelet nemrég oszlott fel, mert nemcsak a közönség, de saját tagjai is közömbösen viselkedtek az ügy iránt. Annál szebb a zeude vezetőségétől, hogy egy másik nagy intézettel versenyezve, most maga is rendez kamara hangversenyt, a zenede disztermében február 27-én, vasárnapon, este 8 órákor.

A hangverseny műsora ez:

1. Haydn J. Vonós négyes.

Előadják: Friedman József (hegedű), Márton Imre (hegedű), dr. Ujfalussy József (mélyhegedű) és Kövy Lajos urak (gordonka).

2. Faure J. Stella hangversenykeringő.

Énekl: Adamek Irma k. a., zongorán kíséri: Jóna Kálmán ur.

3. Goldmark K. 25. mü. Sonata zongora s hegedűre. I. Allegro moderato.

Előadják zongorán: Láng Sándor ur, hegedűn Márton Imre ur.

4. Brück Gy. 16. mü. Czigánytemetés és tor. Rhapsodicus zeneköltemény.

Zongorán előadja: a szerző.

5. Abt F. A vízi róza.

Szentirmay H. Népdalok. Vegyes énekkarra átdolgozta Varga J.

Előadja a debreczeni zenede vegyes énekkara.

A műsor egyes számainak előadása alatt az ajtók zárva tartatnak. A 2. szám után 10 percnyi szünet. Bérleti-jegy ára a két hangversenyre a hat első sorban 1 frt 50 kr., a többiben 1 frt 20 kr. Az egyes előadásra külön váltva egy ülőhely ára a belső sorban 1 frt, a többi sorokban 80 kr. Állóhely 50 kr. Jegyeket előre válthatni Tóth Béla egyleti pénztáros urnál. (Főter Tiszapalota).

— **Esküvő.** *Turai* Frigyes kereskedelmi ügynök, cs. és kir. tart. hadnagy, vasárnap esküdt örök hűséget az izr. templomban *Liedermann* Mihály terménykereskedő kedves leányának, *Ilonának*.

— **Adomány a V. H. O. Sz. javára.** A takarékos és hitelintézet igazgatósága 100 forintos alapítványának második részletét ma küldte be a V. H. O. Sz. helyi választmányának elnökéhez, ki a pénzt nyomban elküldte a központhoz, Szegedre.

— **Földmívelő munkások munkakönyve.** Az új mezőéri törvényjavaslat egyik szakasza azt is magában foglalja, hogy a mezői munkásokat, ép úgy mint a cselédek, iparossegédek, munkakönyvvel kell ellátni. *Rásó* Gyula alispán összeíratta a megye területén lakó földmívelő munkásokat s jelentést tett a földmívelésügyi miniszternek, hogy Hajdumegyében tizenötezer mezői munkás van. Az új törvény értelmében ezeket a munkásokat munkakönyvvel látják el.

— **Egy nyereség.** Nem rég, engedélyvel, egy díszes gallér bundát hozdott városunkban, kisorsolás végett. A huzás már megtörtént s a sorsoló *Végh* Kálmán h. szoboszlói lakos ez uton is tudtja az érdekeltekkel, hogy az értékes gallért a 192. sz. Mórész név nyerte meg. A nyereség a szoboszlói rendőrkapitányságnál átvehető.

— **A vadásztársulat ülése.** A debreczeni vadásztársulat e hó 27-én délután a városháza kistanácstermében ülést tart, mely ülésnek egyedüli tárgya a fázán tenyésztésre vonatkozó módoszatok megbeszélése lesz.

— **Predikáció a népkönyha javára.** A debreczeni ev. ref. gyülekezet egyik költői lelkű, edes szavú hitszónoka *Könyves* Tóth Kálmán nyomtatásban is kiadta a nagytemplomban jan. 23-án elmondott remek egyházi beszédét, amelyben a Rom. XVI. 12. versét választván alapigéül: „Köszönsétek Trifenát és Trifozát, kik munkálkodnak az urban”, — ama keresztyéni szeretetet munkáló honleányok támogatására buzdított, akik a szegények nyomorának enyhítésére népkönyhat alapítottak. A füzet ára 10 kr. A tisztajövedelmet a szerző lelképásztor a népkönyha javára fordítja.

— **Hymen.** *Schestauber* János városi mérnök tegnap esküdt örök hűséget *Szedlák* Ilonka kisasszonynak, *Szedlák* József kereskedő bájos és kedves leányának.

— **Az új rend.** A földmívelésügyi miniszter a munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló 1898. II. t.-cz. életbeléptetése és a szükséges átmeneti intézkedések tárgyában két körrendeletét megküldötte Debreczen város törvényhatóságának. E szerint az új törvény f. évi márcz. hó 1-én fog életbelépni.

Mindazon ügyeket, melyek az említett s életbelépő törvényezik értelmében hatósági intézkedést igényelnek, továbbá a kihágások megtorlására, nemkülönben az egyenként 100 koronát meg nem haladó kárkövetelések elbírálására elsőfokú hatóság vármegyékben a főszolgabíró törvényhatósági joggal felruházott városokban a tanács kijelölt tagja; másodfokú hatóság a közigazgatási bizottságnak az 1879. XXX. t.-cz. 120. §-ában megjelölt módon alakított albizottsága; harmadfokú hatóság a földmívelési miniszter. A tanács közelebb intézkedik a rendelet folytán szükséges teendők iránt.

— **A Kölcsönös-Segélyező-Egylet igazgatósága** ezennel értesíti a szövetséget tagjait, hogy a lejárt IX-ik évtársulati könyvecskéket f. hó 24-től, esütörtöktől a délelőtti órákban beváltja.

— **Február.** Pár nap még és elmulik ez a hónap is a nélkül, hogy a télben részletetett volna. Mindössze egy napig volt nagy havazás. Másnap már olvadt. Az idén már aligha szánkáznak, koresolyáznak. Az idő most sem télies. Pár nap óta ugyan újból hűvösebb lett a levegő, sőt hópelyhek is szállingóztak a magasban, de ez csak ideig-óráig tartott. A másik nap már újból nap-sugár ragyog az égboltozaton, megenyhül a levegő s egy pillanat alatt eltűnik, széjjel olvad a lehullott puha hópehely. Pedig kiűn a tanyákon, mezőkön nagyon sóhajtoznak a hó vagy az eső után. Innen-onnan megérkezik már a tavasz is és nem lesznek képesek a szántáshoz fogni, mert a föld annyira ki van száradva, hogy szinte hasadások támadnak rajta. Nagyon kívánatos, hogy mielőbb változás álljon be az időjárásban, amely minden inkább lehet — csak tél nem.

— **Fővárosi színházak szervezkedése.** A fővárosnak ez idő szerint két rivalis színháza, a népszínház és magyar színház teljes erővel szervezkedik s nemes versenyben igyekszik egymást tulszárnyalni, hogy már az őszi szezonban minél jobb társulatot állítson színpadjaira. A versenynek legujabb eredménye az, hogy *Hegyi* Aranka, a népszínház kedvenc művésznője a Magyar színházhoz szerződött. *Porzsoló* Kálmán, a népszínház igazgatója, ugyanis, mikor a színházat átvette a primadonnákkal az eddigi feltételekkel kötötte meg a szerződést, de három évre szóló szerződést csak *Blaha* Lujzával és *Küry* Klárával sikerült kötni: *Komáromy* Mariska mindjárt kezdettől megvált a népszínházról s azóta magyar színházhoz szerződött, *Hegyi* Aranka pedig *Porzsolónál* csak egy évre szóló szerződést fogadott el. A privát körülmények mellett az is indította *Hegyi* Arankát a M. színházhoz való szerződésre, hogy hangja a kisebb terjedelmű színházban jobban érvényesülhet s így vasárnap aláírta a M. színház szerződését. *Németh* Józsefet, a népszínháznak ezen szintén kedvelt tagját is megkínálta szerződésével a M. színház, mire *Németh* fizetést emelést kért *Porzsolótól*. Az igazgató azonban erre még egyelőre nem hajlandó s így valószínű, hogy a derék színész is a M. színházhoz kerül. A népszínház igazgatója *Blaha* Lujzához és *Küry*hez új erőket fog szerződtetni, amely körülmény azt involválja, hogy a vidéki legjobb énekesnők közül egy pár ismét a fővárosba kerül.

— **A kiállítás kitüntettjei.** Az ezredévi országos kiállítás jury tanácsa most küldögeti szét azokat az érmekeket, melyeket a kiállítás kitüntettjeinek ítélte oda. Ma is érkezett három ezüst érem. Ezek közül kettő Debreczen városé. Az egyik érmet a bemutatott szép és kiváló építészeti rajzokért s terveért kapta a város a harmadikat erdészetéért. *Löfkovits* Arthur ékszerészt pedig kiváló ezüst és ötvös munkáiért tüntette ki a jury ezüst éremmel.

— **Pótrrendelet a vegyes házasságokhoz.** Érdekes rendeletet intézett a belügyminiszter az anyakönyvi hivatalokhoz, mely annyiban is fontos, hogy visszaható erővel bír. Ugyanis miután az anyakönyvi bejegyzéseknél bizonytalanság forog fenn arra nézve, vajon a római, görög és örmény szertartású katolikusok között kötött házasságból származott gyermekek minő vallást tartoznak követni, a belügyminiszter a vallás- és közoktatásügyi miniszterrel egyetértőleg körrendeletet adott ki. Ugyanis a multa nézve az 1814. év október havában a helytartótanács által kiadott rendelet volt irányadó, melyszerint a római és görög szertartású katolikusok házasságából származott gyermekek nemre

való tekintet nélkül az apa vallását követik. Miután azonban akkor Erdélyre a rendelet hatálya ki nem terjedt s így az örmény szertartású katolikusokra sem terjedhetett ki s ugyanez a mai napig kiadott idevonatkozó rendeletek sem intézkednek e részben, ezért elrendeli a miniszter, hogy továbbra is a helytartótanács által kiadott rendeletet kell irányadóul tekinteni s ez esetben a szülők közt semminemű megegyezés nem érvényes. Ezt a rendeletet a miniszter szigorú alkalmazkodás végett az összes anyakönyvi hivatalokkal tudatni rendeli s az eddig történt s fentebbiektől eltérő anyakönyvi bejegyzések kiigazítási eljárás alá terjesztendő.

— **Segély a szováti inségéseknek.** A kormány mindenkor igyekszik segíteni az inségéseken, ha jelentést tesznek neki egyes községekből, hogy a nyomor az inség nagy, haladéktalanul segélyt utal ki. Szovát község lakosai is szomorú telt éltek át és még most is sinlődnék. Nemrég Hajdúvármegye alispánja bocsátott szováti lakosság rendelkezésére a megyei pénztárból háromezer forintot s egyidejűleg a kormánynak is jelentést tett a szovátiak szomorú helyzetéről. A belügyminiszter ma tudatta a főispánnal, hogy ötszáz forint segélyt utalt ki a szovátiak részére s a pénzt már el is küldte.

— **A ló- és szekér összeírás** Folyó hó 20-án a „Hungária” palota I. emelet 9-ik ajtó számú helyiségben kezdetét vette, s folyó évi márczius hó 7-ig. Eddig több mint 300 ló és szekér tulajdonos jelentkezett a hivatalos órák alatt, a melyek köznapokon reggel 8—12 óráig d. u 3 től 6 óráig tartatnak. Felhívjuk újból és saját érdekeikből a lóval és szekérel bírókat a jelentkezési határidő betartására, mert a mulasztók érzékeny bírságot fognak fizetni.

— **Összetörte a malomkerék.** Hajdú-Dorogon megrázó szerencsétlenség történt. Mint levelezőnk jelenti. Vigyázatlanságának esett áldozatul tegnap délután *Albus* Sándor 45 éves gőzmalom munkás. Ugyanis midőn napraforgó magot vitt volna a Rajk fele gőzmalom olajútó részébe, ruhája a gépetható kerék szíjába akadván, a kerék maga alá sodorta s a szót teljes értelmében összetörte. Az esetet azonnal bejelentették a járásbírósnak. A holttest a vizsgálóbíró megérkezéig a szerencsétlenség színhelyén maradt, honnan csak ma reggel szállították lakására.

— **Lilla kisasszony halála.** Szomorúan bugott vasárnap a böszörményi harang, mert akkor temették Lilla kisasszonyt, az eszményi, örök szerelemben, aki oly hosszú ideig élt. Lilla kisasszony, aki a Boeskey-utca egy kis házában lakott, valami hetven év előtt boldog menyasszonya volt egy fiatal mérnöknek. A mérnök hirtelen meghalt s Lilla kisasszony gyászruhát öltvén kedveséért, megfogadta, hogy nem megy férjhez soha. Nem is ment. Minden évben font kertje egyszerű virágaiból egy koszorút, azzal fölült a vasutra s elutazott messze a budai temetőbe, hogy rég elhalt szerelmese sírhalmára tegye. Most már kopár marad a régi sírhalom, Lilla kisasszony meghalt.

— **Köszönet.** Mindazok kik feledhetetlen jó fiam temetésén megjelentek, különösen a főt. gymnasiumi igazgató ur, a t. tanári kar, a tanuló ifjuság, ennek énekkara, a dalegylet működő tagjai, kik mindannyian átérzve fájdalmamat azt enyhíteni iparkodtak, fogadják magam s családom nevében mély köszönetemet. Debreczen, 1898. febr. 23. Balogh György rk. kántor.

— **Állami tisztviselők és államvasut.** Az állami tisztviselők részére kiállított arczkép és vasuti igazolványokért különböző illetéket szedett a vasuti igazgatóság és különbözőt rendelt a pénzügyminiszterium. Így a legutóbbi arczkép és igazolványokért a tisztviselők 2 frtot fizettek, holott a pénzügyminiszteri rendelet csak 50 krnyi bélyeget és 50 krnyi kezelési költséget állapított meg. A debreczeni állami főreáliskola tanárai folyamodtak az illetékellenül beszedett 1—1 forint visszaulásáért, a mit a vasuti igazgatóság készségesen meg is tett. Hisszük, hogy a többi tisztviselők folyamodványai hasonló elintéztést nyernének.

x **Hölgyek és urak kik Crème-Iris** naponta használják, biztosítják hogy a Crème-Iris a legjobb pipere-Crème, a mely létezik. Naponkénti használat után a bőr szép fehér és kifogástalan tiszta lesz. Biztosítva lehet mindenki, hogy azok a kik különös szép bőrrrel díszelkedhetnek, hogy azok csak Crème-Iris, Crème-Iris-szappan és Crème-Iris-Pudert használják. Kapható mindenütt. Weiss és Társa gyógyszer. Giessen és Bécs Körutherring 6.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Loyalitás és a 3 millió.

Budapest, február 23. Több lap azt írta, hogy az ellenzék Apponyi Albert javaslatát azért ejtette el, hogy a kormány ellen a 3 millió forint választási költség miatt hadjáratot indítsa, mert itt van a király. Ebből a hírből egy szó sem igaz. Apponyi ezt nem javasolta, annál kevésbé, mert a fölfogás mellett ha az udvar itthon van, soha komoly kérdést csinálni nem lehetne. Elejtették az eszmét egyszerűen azért mert az akcióra alkalmas nem volt.

Politikai rendőrség.

Budapest, február 23. Egy könyv-matol az hírel, hogy Perczel belügyminiszter tekintettel a szocialista mozgalmakra, politikai rendőrséget akar szervezni. Azt hisszük, hogy ennek a hírek semmi alapja sincs.

Megszökött szocialista.

Budapest, február 23. Csizmadia Sándor, a szocialista izgatók egyik legmozgékonyabbika, úgy megszeppent a mai nap tartott házkutatásoktól, hogy eltávozott Uj-Pestről, ahol lakott. Valószínűleg visszaköltözött régi hazájába Orosházára.

Zola sajtópöre.

— Saját tudósítónktól. —

A mai tárgyalás.

Páris, február 22.

Zola 11 óra 45 perczkor érkezett meg, minden incidens nélkül. Az igazságügyi palotához vezető bejáratok és a folyosók majdnem üresek, ellenben a tárgyalóterem tömve van. A tárgyalás 12 óra 45 perczkor kezdődött meg.

Labori folytatja védőbeszédét és azt mondja, hogy időrendben fogja az eseményeket előadni és mérlegelni. Elsőben is Dreyfusnak 1894. október havában történt letartóztatásáról beszél és konstatálja, hogy azt két hírlap, az *Eclair* és a *Libre Parole* tudta és hogy Paty Du Clam kijelentette, hogy Dreyfusnét nehéz büntetésekkel való fenyegetések mellett eltiltotta attól, hogy a férjével beszélhessen.

Labori beszél azután a kihallgatásokról, amelyek alkalmával Paty du Clam Dreyfusnét befolyásolni akarta és Forzineti fogházparancsnok jelentéseiről, a ki azt mondta, hogy meg van győződve

Dreyfus ártatlanságáról. (Mozgás a teremben.)

Az elnök figyelmezteti a közönséget, hogy viselkedjék nyugodtan.

A védő szól a Dreyfus ügy titkos tárgyalásairól, melyek a nyugtalanságot előidézték.

A mi becsületes ellenfeleink erősségét képezi az a hitök, hogy minden a szabályok szerint és a törvényesség határai között történt, pedig a dolgok tényleg nem ebben a mederben folytak le. (Mozgás.)

Vörös-kereszt egyleti gyűlés.

Debreczen, február 23.

A magyar szent korona országai Vörös-kereszt-egylete Debreczen városi választmánya tegnap d. u. ülést tartott a városházán özv. Várady Szabó Jánosné és Simonffy Imre polgármester elnöklése mellett. Jelen voltak:

Puky Gyuláné, Veresné Szathmáry Teréz, Paksy Imréné, Dobiecki Sándor, Koszorus Lajos, Márk Endre, Zádor Lajos, Körner Adolf, Roncsik Lajos, Sárvány Gyula, Hajdu Gyula, és ifj. Csóka Sámuel.

Simonffy Imre bejelentette, hogy az elnökséget ért gyászbeszék miatt nem tartattak másfél év óta választmányi ülések. Mindazonáltal az egyleti ügyeket az elnökség és a tisztikar fennakadás nélkül elintézte. A választmány az ezen idő alatt tett intézkedéseket jóváhagyván, következők a folyó ügyek.

A központi igazgatóság terjesztés végett néhány példányban megküldötte a Vörös-kereszt egyletnek Kemechey Jenő hírlapíró által írott népszerű ismertetését. A választmány még 15 példányt kér, hogy azok nem tagok között kiosztassanak.

A VII. hadtest parancsnoksága arról értesítette a debreczeni választmányt, hogy a hadügyminiszter a Debreczen vasuti pályaudvaron 200 átvonuló beteg katona számára létesítendő üdülő állomást teljesen felszereli. Ez értesítés következtében elhatározta a választmány, hogy a beteg harcosokat háboru esetén rendszer árérték látja el élelmezéssel, a fűtést, világítást pedig saját pénztárából adja.

A debreczeni közsegélyre szoruló szegényemberek hálájára is érdemessé tette magát a választmány, midőn Zádor Lajos pénztárnok indítványára elhatározta, hogy a vasárnap d. u. 1/4 órakor tartandó egyleti közgyűlésen a helybeli népkönyhájára 100 frt adományozását fogja javasolni.

Gondos vőlegény jelölt.

Oh ti, hazám szerelmes ifjai, kik mellet az anyakönyvvezető elé mennétek, elhatározó fontosságának vélitek a telekkönyvi hivatalban való megjelenést — okuljatok a tegnapi délelőtti megtörtént eseten.

A törvényszéki épület telekkönyvi hivatalába, — ahova a napsugár is mintha csak rövid időre kutatni járna — tegnap délelőtti egy fiatalember állított be. Nem volt ez ügyvéd jelölt, vagy valami bankhivatalnok — e helyiségnek rendszeres látogatói, de bizonyos, hogy egy boldog szerelmes volt ő, ki választottját már meghódította: özvikkere mögül kicisillogó szemei, bátor nézése és határozott fellépése legalább is csekély kételyeket támasztottak ez iránt.

„Szabad kérem a X-ik számú telekkönyvet az Y városrészből” hangzott a jövevény csengő baritonja.

„Tessék” — szólt kis keresés után a kiszolgáló hivatali közeg.

Alig, hogy elmélyedt azonban a kívánságában imígyen kielégített ur az eléje adott

okmányban, és elárulta tágranyilt szemével, nyitvafeledt szájával és kipirult orcájával, hogy nagyon neki tetsző dolgot tud meg a szürke lapokról — nyílik az ajtó és egy korosabb ember lép be.

„Szabad kérem a X-ik számú telekkönyvet az Y városrészből” szólt az öreg kevésbé csengő bassussal.

„Kis türelmet kérek, mert épen kézben van, az a fiatal ur vizsgálja” hallatszott a válasz.

— Már ugyan, kinek lehet dolga az én jószágommal, — morgott az öreg magában és haladt az asztal másik végénél álló és a látottak gyönyöreitől szinte önkívületben levő, különben pedig nagyon szerelmes ifju felé.

— Jó napot kedves Z. ur, Honkám épen várta az eljegyzési ajándékkal, ha majd kinézte magát alaposan a telekkönyvemen, lesz szíves ideadni, mert valami átiratással még nem vagyok tisztában.

Az egyik önkívületből a fenti szavak után egyenesen a másik, de lényegesebb önkívületbe jutott ifju szó nélkül hagyta oda a termet és erősen kétséges, hogy az új városrész bizonyos házában tegnap este megtörtént-e az eljegyzés.

VIDÉK.

Adjatok . . . Szép levelet kaptunk b. ujjalu tudósítónktól, ki ezzel a szép idézettel kezdte meg irását:

„Adjatok, adjatok, a mit Isten adott: egy falatka kenyéret.”

Ez a jelszó, melyet most mindenféle hallani lehet. B.-Ujjalu községben sem hangzott el hiába. A község derék képviselőtestülete megtette a kezdeményező lépést a nyomor enyhítésére és 100 frtot szavazott meg a szegényeknek. Azután gyűjtést rendeztek és a nagyobb birtokosok várakozáson felül adakoztak terményeik fölöslegéből.

A népből is, amelyet az előjáróság rendezett, 60 frtot, a b.-ujjalui kaszinó vezetősége által rendezett táncvizsgálat pedig 90 frtot jövedelmezett. Ha minden község követné e szép példát, úgy a nyomornak pusztításait sok helyen meg lehetne akadályozni.

KÖZGAZDASÁG.

A phylloxera elleni védekezésről.

Irta és az 1898. év február hó 12-én tartott előadásán felolvasta: Szabó Lajos.

(Folyt. és vége)

A fásajtások beiskolázásával nem szabad tavasszal igen sietnünk, mert a míg a talaj kellőleg fel nem melegedett úgy sem indulhat meg sem a kallas, sem a gyökér képződése, tehát be kell várni míg a talaj hőmérséke + 10—12 fokra felemelkedett s erősebb éjjeli lehülésektől nem kell tartanunk.

Ősszel, midőn az ojtások levelei már lehullottak, az iskolából óvatosan, hogy az ásóval meg ne sértessenek, kiszedjük s azután megválogatjuk. A megválogatás szintén igen fontos munka s következőképpen történik: Először is megvizsgáljuk az ojtvány hajtásait, hogy azok kellőleg be érettek-e s hogy a hajtásokon legalább 3—4 szem tejjesen be van-e érve, azután minden egyes ojtványt úgy vesszük kézbe, hogy jobb kézzel megfogván az ojtógalyat, balkézrel az alanyt, a jobb kézzel előre a balkézrel magunk felé egy félszavartást teszünk rajta mi közben vizsgáljuk, hogy a metsz lapok nem nyílnak-e széjjel azután megfordítjuk az ojtványt s egy másik csavarítással megvizsgáljuk a másik oldalát is, végre a hüvelyk ujjunkat az ojtás helye alá téve az ojtványokat óvatosan fel és le hajtjuk s ha ezen művelet alatt a metsz lapok egymástól el nem

válnak az ojtvány jó s állandó helyére kiültethető vagy eladható. Az ilyen ojtványokat nevezik a hivatalos nyelven szakványyszerű ojtványoknak.

Az olyan ojtványokat azonban a melyeknél a metszlapoknak csak egyik vagy másik széle, vagy a metszlapok egyik vagy másik vége van csak megfordítva mint hasznavehetetleneket egyszerűen eldobjuk, ezeket kiültetni nem érdemes, eladni nem szabad, miután az ilyen ojtványok tartóságára számítani nem lehet.

Az ojtványok állandó helyeikre kiültetése.

Az eddig elmondottakból látjuk, hogy az ojtványok előállítására, mely fáradságba sok munkába és költségbe kerül; éppen azért a kész ojtványok kiültetésénél a lehető legnagyobb gondossággal s körültekintéssel kell eljárni.

Első sorban a beültetendő talajt kell előkészítenünk, mi nemcsak a talaj 75-80 centiméterre való megforgatásából áll, hanem ha a talaj már kihasznált sovány volna a forgatás előtt jó érett trágyával meg is terítjük, hogy a forgatás alkalmával a földdel jól elvegytessék. Ezen munkáknak lehetőleg még az ültetést megelőző őszszel kell megtörténni.

A sorok és a sorokban a tőkék távolsága 150 centiméterre jelöltessék ki, amennyiben az ojtott tőkék ha a talajban jól érzik magukat, rendkívül erős növekedésük s bőterméseket hoznak, ennél fogva a termés tökéletes beérleléséhez szükséges, hogy a tőkék közzé a napsugarak minden irányban jól behatolhassanak s a tőkék egymást ne árnyékolják.

Az ültetés történhetik ültető karóval vagy ásóval.

Karóval való ültetés úgy történik, hogy első sorban a karóval az ojtványt a talajba lyukat készítünk, egy másik ember az ojtványokat elosztja, azután jön egy pár ember, az egyik az ojtványt beülteti a lyukba, a másik pedig a vízzel tele tölti, most az ültető ember az ojtványt óvatosan megfogva a lyukban néhány sor körül csavargatja, hogy jól beiszapolva legyen s azután porhanyó földdel mérsékelten megtömi, hogy az ojtvány erősen álljon a talajba, azután jön egy gyermek a ki az ültetéseket beesírkézi.

Az ásóval való ültetésnél hasonlóképpen kell eljárni.

Az ültetéssel nem szükséges kora tavasszal sietni, mert még a föld kellőleg fel nem engedett úgy sem hajtanak az ültetvények, legjobb idő az ültetésre május hó.

Az ültetvények nyári gondozása abból áll, hogy minden hónapban egyszer részint a gaz irtás, részint porhanyítás céljából megkapáltatjuk, ha szükséges felkötöttjük s időközönként megvizsgáljuk, hogy az ojtványok nemes része nem vertégyökeret s ezen gyökereket éles késsel óvatosan eltávolítjuk.

Ez elmondottakból láthatjuk, hogy az ojtványokkal való szőlőtelepítéshez három tényező szükséges: először a pénz, másodsor a kellő szakértelem s harmadsor kitartás és türelem, hogy az esetleges sikertelenségek az embert el ne kedvetlenítsék.

*** A szőlő ujjaültetése.** Az egész országot óriási csapás érte pár évvel ezelőtt a phylloxera pusztítása miatt. Évekig nem lehetett az iszonyu rombolást helyreállítani és még most is megérzi az egész ország közgazdasága a szenvedett kárt. Nemrég azonban a földművelésügyi miniszter s a vármegyék vették kezükbe a dolgot. Az akció oda irányult, hogy amerikai szőlőtelepek létesítése s szőlővesszők ingyenes kiosztása által a tönkrement szőlősgazdák segítyeztessenek, hogy így a pusztta szőlőhegyek lassanként beültethetők legyenek. Biharvármegye is tart fenn ilyen közhasznú amerikai szőlőtelepet

Diószegen a m. kir. vinezellérképezde igazgatóságának felügyelete alatt. Az igazgatóság a minap küldötte meg Biharvármegye alispánjának az 1897. évről szóló kimutatást. E szerint az intézet kiosztott díjtalanul 204,100 drb szőlővesszőt. A vesszőtermés az elmúlt évben következő volt: vegyes riparia: 110,000 drb riparia portalis: 17000 drb riparia tomentosa, 7000 drb vitis solonis: 37000 drb. és Yorkmaderia: 33,200 drb, összesen 203,200 drb. Ha ezeknek a termelt vesszőknek mennyiségét értékeljük meg 1000 drbot 8 frtjával számítva a szőlővesszők összes értéke 1625 frt 60 krt tesz ki. A telepre fordított kiadás 1141 frt 33 krt s így 584 frt 27 kr. tiszta haszon mutatkozik, nem is említve az erkölcsi hasznot, melyet a szőlővesszők ingyenes kiosztása folytán Biharvármegye szőlőinek újra ültetése által eléretett. — Az 1898. év költségelőirányzata 1660 frt.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. február hó 22-én.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.70	122.20
vasuti beruházásiköt. 4%.	—	121.75	122.75
koronajárdék 4%.	—	99.25	99.75
regále vált. köt. 4%.	—	101.25	102.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122.25	122.75
Egységes államkötvény 4%.	—	102.25	102.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	140.50	141.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	382.—	385.35
Osztrák hitelbank részvény	—	363.80	364.—
Magyaripar-éskeresk. bank. r.	—	104.50	105.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	—	122.75	123.75
3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	118.50	119.50
Magyar vörös keresztorsjegy	—	10.25	10.75
Osztrák	—	20.—	20.50
Olasz	—	12.25	12.75
Bazilika sorsjegy	—	6.70	7.20
Jó-szív	—	3.80	4.20

Penznekem:

Cs. és kir. arany	—	5.67	5.75
20 márkás arany	—	11.75	11.79
20 frankos arany	—	9.52	9.55
1 Sovereigns	—	12.01	12.05

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. febr. 22-én.

Buzát ma mérsékelten kínáltak, a keresleten csak néhány malom vesztett. Elkelt csöndes irányzat mellett 15,000 mm. teljes napi áron.

Egyéb gabonaneműekben gyöngye hozatal következtében a forgalom csekély volt, és az árak változatlanok maradtak.

Eladattak:

Buza. Tiszavidéki. 200 mm. 79 k. 13.45 forinton, 500 mm. 76 k. 13.17 forinton, 100 mm. 76 k. 13.— forinton, 100 mm. 76 k. 12.95 frton, 100 mm. 76-5 k. 12.90 frton, mind három hónapra.

II. Matáridő-üzlet.

Az irányzat esendes volt, és az árak kisebb árhullámzás mellett változatlanul zártak.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 óraker.

Buza szeptemberre	9.34 — 9.36
márcz.—ápr.	12.06 — 12.08
Rozs márcz.—ápr.-ra	8.70 — 8.72
Tengeri máj.—jun.-ra	5.25 — 5.36
Zab márcz.—ápr.-ra	6.51 — 6.53

Délután 4 óraker zárlat:

Buza tavaszra	12.78 — 12.00
őszre	9.35 — 9.36
Rozs tavaszra	8.72 — 8.73
Zab	6.52 — 6.53
Tengeri máj.—jun.	5.35 — 5.36
Repeze augusztusra	11.80 — 11.85

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 144.

Páros bérlet 114. sz.

Ma szerdán, 1898. évi február 23-án:

A kaméliás hölgy.

(Fj. Dumas színműve.)

Személyek:

Duval Armand	—	—	Tanay Fr.
Duval Georges, az atyja	—	—	Szathmáry Á.
Rieux Gaston	—	—	Vidor D.
Saint Gaudens	—	—	Szentes J.
Gustave	—	—	Rubos A.
Giray gróf	—	—	Haday S.
Varville Arthur	—	—	Bartha I.
Az orvos	—	—	Serfőzy Gy.
Gautier Margit	—	—	Halmi M.

Holnap, esütörtökön, 1898. február 24-én:

Hamlet, a dán királyfi.

Tragédia 5 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

NYILT-TÉR.

Egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószer a

FERENCZ JÓZSEF-

keserűviz,

a keserűvizek királya.

Orvosi tekintélyek bizonyítványai szerint a világ-hírnek ürvendő

FERENCZ JÓZSEF-keserűviz

a keserűvizek tulajdonképeni képviselőjének tekintendő mert páratlan egyenletes, gyors és tartós hatása. A nagy millenniumi éremmel egyedül kitüntetett

keserűvizforrás.

Kéretik csak **Ferencz József-keserűviz**, nem pedig budai vagy egyéb elnevezést használni.

Kapható mindenütt.

1222 10-1

(Az igazgatóság Budapeston.)

Gazdák és kereskedők figyelmébe.

Értesítjük a tisztelt gazda és kereskedő közönséget, hogy a legkitűnőbb szerkezetű luczerna- és lóhere-magtisztító-gépünkkel

luczerna- és lóhere-magvaknak tisztítását és aranka-mentesítését

jutányos árban elvállaljuk.

Deutsch Albert és fia,

fűszer- és mag-kereskedők.

Debreczen, Hatvan-utca 1096.

500 FORINTOT

fizetek annak, ki a **Bartilla-szájviz** használata után üvege 35 kr., újból fogfájást kap, vagy szájának szaga támad. Csomagolásért külön 10 kr. **Bartilla A. örökösei S. Winkler Wien, 19/I. Sommergasse 1.** Szállítás tuczatszámra bélyegmentes. Kapható a legtöbb gyógyszerárban. Határozottan kérjük **Bartilla szájvizet.** Hamisítások följelentéseért jó díjazás adatik.

14317.
1897. évi.

Árverési hirdetemény.

Méhész Károly és neje Pásztor Margit derecskei lakosok végrehajthatóknak özv. Lénárt Sándorné Kádár Zsófia derecskei lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 40 frt tőkekövetelés és ennek 1896. július 1-től járó 5% kamatai, 9 frt 50 kr. perbeli, 23 frt 90 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 12 frt 80 kr. és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. § a alapján és a 146. § értelmében a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. járásbíróóság) területén levő, Uerecskén fekvő, a derecskei 3326. sz. tjkvben A + 6939., 3829/c., 10558/a., 3829/d., 2443/b., 3829/b., 3831/a., 9060., 10560/b., 7557., 11307/263. hrsz. ingatlanokból Kádár Zsófia tulajdonát tevő fele részre 627 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül **1898. évi márczius hó 11. napjának ó. e. 9 órája** Derecske község házához tüzetik ki

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 63 forint 75 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1898. évi december hó 27-én.

Nagy Károly,

kir. táblai bíró.

611-1-1

A Közgazdasági bank részvénytársaság VI. évi rendes közgyűlését

1898. évi február 27 én délelőtt 10 órakor tartja meg Debreczenben, a városháza kis-tanácstermében,

melyre a t. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen jogaikat csak úgy gyakorolhatják, ha részvényeiket a közgyűlés előtt legalább három nappal a társulat pénztáránál vagy Budapesten a Magyar ipar- és kereskedelmi banknál leteszik.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság évi jelentése a lefolyt 1897. évi üzletről.
2. A felügyelő bizottság jelentése s ennek kapcsán
3. Határozathozatal, a múlt évi nyereség felosztására és az igazgatóság e tárgyban indítványára vonatkozólag.
4. Határozathozatal a felmentvény megadása tárgyában.
5. Az igazgatóságból sorrend szerint kilépett 3 igazgatósági tag helyének 3 évre leendő betöltése.
6. Az igazgató-tanácsból sorrend szerint kilépett 5 tag helyének 3 évre s az időközben leköszönt 2 tag helyének 2 évre leendő betöltése.
7. Az igazgatóság tagjai évi díjazásainak megállapítása 3 évre.
8. A felügyelő bizottság tagjai évi díjazásainak megállapítása 3 évre.
9. Az igazgató-tanács tagjai napi-díjainak megállapítása 3 évre.

Debreczenben, 1898. évi február 5-én tartott ülésünkből.

Az igazgatóság.

* **Jegyzet.** Az évi mérleg, valamint az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése 8 nappal a közgyűlés előtt a társulat irodájában a részvényesek rendelkezésére áll.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15-20 cm.
Talaj minősége: 161 trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Arbeitszeit: August und September.
Pflanzweite: 15-20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A Mauthner-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrásy-ut 23. szám alatt létező **Mauthner Ödön** cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss és valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel** jelölve, ugy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

TÁVIRAT.

BÉCS, febr. 22., délután 2 óra; saját tudósítónktól. Rózsa Lajos Debreczenből a közelgő tavaszi idény Confectio-, blouse- és kalap-ujdonságok beszerzése végett ide érkezett és márczius elején az ujdonságok remekeiből fényes kiállítást fog rendezni. Kistemplom-bazárban levő impozánsan megnagyobbított bolt helyiségében.

BÉCS, febr. 22., délután 4 óra. Rózsa Lajosnak sikerült egy bécsi női-kalap udvari szállító céggel egy olyan egyezséget kötni, hogy hetenként szebbnél-szebb modell-kalapokból nagyobb választék küldeményt fog kapni, melyre az intelligens közönség figyelmét felhívja.

BÉCS, febr. 22., délután 5 óra. Rózsa Lajosnak sikerült női-kalap osztályában olyan kitűnő munkaerőket acceptálni, hogy a régi kalapokat bámulatos módon újjá alakítják és átformálják.